

1955 - 2005

Trænregimentet/
Jyske Trænregiment's
Soldaterforening

50 år

22. juni 2005

Jubilæumsskrift

Dette skrift er udgivet i anledning af Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforenings 50-års jubilæum d. 22. juni 2005.

Formand for Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforening:

*Hr. Bent Frisk, Tlf.: 98 31 71 37
E-mail: frisk@klarupnet.dk*

Næstformand:

*Tony R. Jensen, Tlf.: 98 26 91 14
E-mail: tony.r@jensen.mail.dk*

Kasserer:

*Asger Kibsgaard, Tlf.: 98 17 83 22
E-mail: kibsgaard@stofanet.dk*

Redaktion:

*Ansvarshavende redaktør:
Bent Frisk*

*Tekster:
Hvis ikke andet er angivet Bent Frisk/
Erik Wielsøe.*

*Lay-out:
Erik Wielsøe*

Postadresse:

*TRR/JTRRS
Trænregimentet, Hvorup Kaserne
Gl. Høvej 34
9400 Nørresundby*

eller

*Trænregimentet/Jyske Trænregiments
Soldaterforening
Bent Frisk
Skodsborgvej 61A
9260 Klarup*

Tlf.: 98 31 71 37

Indhold i dette blad

Foreningens formand har ordet	3
Regimentschefens lykønskning	5
Landsrådspræsidenten har ordet	6
Foreningens stifter tænker tilbage	7
Foreningens medstifter lykønsker	8
Tiden, der gik forud: Optakten	9
Tiden, der gik forud: 1919-1959	13
Tiden, der gik forud: 1960-1979	15
Tiden, der gik forud: 1980-1999	18
Tiden, der gik forud: 2000-2005	25
Jubilæumsshow 18. juni 2005	30
Jubilæumsreception 22. juni 2005	31
Foreningens æresmedlemmer	32
Modtagere af foreningens æressabel	33
Bestyrelsen anno 2005	34
Fagre nye verden	35

Hjemmeside:

WWW.TRAINSOLDAT.DK

1955

Jubilæumsskrift

2005

Foreningens formand har ordet

2005 – et jubilår.

Da Karl Hansen i 1948 blev indkaldt til Trænafdelingen i Ryvangen i København var der ikke mange, der på det tidspunkt vidste at det skulle blive grundlæggende for Jyske Trænregiments Soldaterforening. Sammen med Bjarne Brodtkorb, - en af de første rekrutter ved Jyske Trænregiment, der var oprettet 1. november 1951, blev tankerne ført ud i livet og den 22. juni 1955 fik Jyske Trænregiment sin egen soldaterforening.

Foreningen kan i år, fejre 50 års jubilæum. 50 år er ingen alder sammenlignet med andre soldaterforeninger, men foreningen kan dårligt være ældre, da regimentet jo startede i 51.

At netop de to personer mødte hinanden kan mange gamle trænsoldater i dag glæde sig over. Begge, som i dag er æresmedlemmer, drev i fællesskab foreningen som hovedforening frem til 1974. En lokalafdeling i Aalborg blev dannet i 1972. Dette var en naturlig følge af regimentet var flyttet til byen. I 1974 byttede man rundt, således Hovedafdelingen nu lå i Aalborg og lokalafdelingen lå i Århus. Lokalafdelingen havde stadig samme ledelse indtil dens ophør 16. april 1978.

Starten i Aalborg blev, som starten i Århus vanskelig, men også her lykkedes det nogle få mennesker at arbejde for foreningen. En hjælp til dette arbejde var også at foreningen var kommet „hjem“ til regimentet.

Da de to Trænregimenter i 1997 blev sammenlagt, åbnede mulighederne sig for at sammenlægge de to soldaterforeninger igen.

Genforeningen blev dog ikke til noget da sjællænderne så nye muligheder ved deres nye enhed i Vordingborg.

For at sikre fremtiden ændrede vi på generalforsamlingen den 21. november 1998 navn til Trænregimentet/Jyske Trænregiment. Vi sikrede os således muligheden for at fortsætte indtaget af nye medlemmer fra Trænregimentet. Navnet, som vi følte var naturligt, blev valgt som soldaterforeningsnavn for Trænregimentet, men også valgt i stor respekt for de „gamle“ trænsoldater, der gennem tiden var indkaldt til Jyske Trænregiment.

Ved en lejlighed som denne er man let tilbøjelig til at fortabe sig i minderne og ikke se fremad. Dette er dog nødvendigt i en verden, hvor mange meninger og tanker ustandselig brydes; hvor de normer, som vi anser for grundpillerne i vor tilværelse, stadig bliver angrebet fra forskellig side. Det er stadig nødvendigt for Danmark at have et stærkt og troværdigt forsvar, et forsvar der spiller en stor rolle inden for de nye missionsområder, der med det nye forsvarsforlig åbnede sig.

Det er blevet sværere at drive en soldaterforening. Den korte værnepligt,

hvor det sammenhold man opnåede „i de gode gamle dage“ er svært at nå.

Sammenhold er der i dag, men opgaverne er sandelig forandret fra den første soldat ved Jyske Trænregiment så dagens lys, til den uddannelse de nye trænsoldater modtager.

Soldaterforeningerne har efter min mening stadig stor betydning, dels som et udtryk for forsvarsviljen i det danske folk, dels som det led, der samler gamle soldater omkring det kammeratskab, der opstod i tjenestetiden, og dels som det led, der bevarer kontakten til regiment.

2005 bliver et jubelår. Til jubilarstævnet blev foreningens nye fane indviet. En fane indført i respekt for de gamle trænsoldater. Når en fane bliver 50 år har den nået en værdig pensionsalder. Vor nye smukke fane bærer det nye regimentsmærke, men præges af Jyske Trænregiments regimentsmærke i fanespidsen.

Vi er en ny soldaterforening sammenlignet med andre, men jeg vil også påstå at vi er en anderledes soldaterforening. Vi er ikke til det prangende. Derfor fejres dagen også med en mindre reception for alle med tilknytning til det gamle og det nye regiment.

Jubelåret skal dog fejres så alle får mulighed for at opleve at det er Trænregimentet / Jyske Trænregiments Soldaterforening, der har jubilæum. Derfor var det en naturlighed at vise Nordjylland, hvad en soldaterforening

står for med vort jubilæumsarrangement på Aalborg havn. Dette er ikke set tidligere i soldaterforeningsregi.

Vi skylder vore fødselshjælpere og tidligere bestyrelsesmedlemmer en tak for det arbejde, der nu er foregået gennem 50 år. I en tid med afmatning i foreningslivet fastholder soldaterforeningen sit medlemsantal, ja vi har sågar siden forsvarsforliget om regimentsnedlæggelser set en fremgang. Vi er i dag ca. 2500 — og i stadig fremgang. Vi har i høj grad bevist vores berettigelse. Vi kunne dog være meget større, hvis de små 50.000 gamle trænsoldater, vi har i arkivet, meldte sig under fanerne.

Hos Trænregimentet har foreningen ved enhver lejlighed mødt stor positivitet, velvilje og interesse, og det er en glæde at afholde møder med ledelsen. Denne gensidige respekt og forståelse for hinandens virke misundes af mange af de øvrige soldaterforeninger i Danmark.

Der står nu tilbage at takke alle medlemmer for deres trofasthed og interesse for foreningen, og alle tidligere og nuværende bestyrelsesmedlemmer for godt arbejde og kammeratskab.

På bestyrelsens og egne vegne vil jeg ønske vor forening til lykke med jubilæet og udtrykke håbet om fortsat fremgang i såvel medlemstal som i kammeratskab.

**Bent Frisk
Formand**

Regimentschefens lykønskning

Allerførst vil jeg på Trænregimentets vegne udtrykke et rigtig hjertelig tillykke med 50 års jubilæet! Det er en stærk og livskraftig forening, der fejrer jubilæum. De 50 år betyder, at foreningen har været aktiv næsten fra regimentets fødsel i 1951 og i hvert fald lige siden regimentet – som dengang hed Jydske Trænregiment – fik garnison i Aalborg i 1961. Trænregimentets/Jydske Trænregimentets Soldaterforening har dermed været en uvurderlig støtte for regimentets virksomhed her i det nordjyske.

De fælles minder og oplevelser soldater har sammen gennem tjenesten og ofte også i fritiden danner grundlag for et kammeratskab som i mange tilfælde holder livet igennem. Det oplevede jeg selv meget tydeligt, da jeg her i foråret deltog i mit første jubilarstævne som chef for Trænregimentet. Snakken gik livligt og den mest brugte vending var nok „kan du huske da...“. Ikke alle oplevelser under tjenesten er lige behagelige og mange gange har man sikkert kunnet ønske sig at være et helt andet sted. Men når oplevelserne kommer lidt på afstand efter hjemsendelsen, husker man som regel – og heldigvis de gode og morsomme sider af soldatertiden.

Det er derfor af uvurderlig betydning for et levende regiment at have en aktiv soldaterforening at støtte sig til i dagligdagen.

Forsvaret og særligt Hæren står overfor store ændringer i de kommende år. Vel nok de største ændringer i de sidste 50 – 60 år og derfor også de største ændringer i både regimentets og soldaterforeningens historie. En af de store

ændringer drejer sig naturligvis om værnepligtens gennemførelse.

Der er nu for langt de fleste kun 4 måneders værnepligt, men den bliver for en dels vedkommende forhåbentlig forlænget med yderligere godt ét års tjeneste, hvor soldaterne modtager yderligere uddannelse samt bliver udsendt i 6 måneder i en af vore internationale missioner. Lige nu drejer det sig om Kosovo, Irak og Afghanistan samt et par stykker til Sudan.

En anden stor ændring er at Hærens regimenter skifter kraftigt karakter. Regimenterne bliver om ikke nedlagt så i hvert fald tømt for det meste af deres indhold. Regimenterne – og dermed også Trænregimentet bliver i stedet i fremtiden rammen om det vi kalder „de bløde værdier“. Det er forhold som historie, traditioner, korpsånd og sammenhold og lige præcis her kommer soldaterforening ind. Så den gode nyhed er at regimentet består, at vi fortsat vil have en regimentsfane og at regimentsmærket fortsat vil blive båret af et anseeligt antal soldater. Så hvad fremtiden end måtte bringe, så vil der fortsat være brug for en aktiv soldaterforening ved Trænregimentet. Endnu engang tillykke med jubilæet og held og lykke med de kommende 50 år. Jeg ser meget frem til et fortsat godt og frugtbart samarbejde.

Christian Mollerup Schmidt
Regimentschef

Landsrådspræsidenten har ordet

Soldater af Trænregimentet/ Jyske Trænregi- ment, jeg hilser Jer!

Med denne hil-
sen, som jeg brug-
te som regiments-
chef, når jeg talte

til regimentet, vil jeg først og fremmest ønske soldaterforeningen rigtig hjertelig tillykke med 50 års jubilæet. Det er flot, at en soldaterforening kan fremvise næsten samme alder, som sit regiment. Både som regimentschef og som præsident for Danske Soldaterforeningers Landsraad er det med glæde og stolthed, at jeg får lejlighed til denne hilsen til alle regimentets soldater. At jeg føler en særlig glæde og stolthed overfor mit eget regiments soldaterforening gør kun glæden større.

Landsraadets arbejde har stedse haft stor opbakning fra Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforening, en opbakning som alle i Landsraadet er glade for. Omvendt er det for Landsraadet en sand fornøjelse at se, med hvilken ihærdighed, og ikke mindre succes, soldaterforeningen har arbejdet for at samle flest mulige trænsoldater fra regimentet under foreningens fane. Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforening fremstår da også i dag som en af Landsraadets største foreninger, respekteret af alle for sin troværdighed og sin indsats for at styrke soldaterforeningstanken.

Foreningens hele indsats sættes yderligere i relief, når man tænker på de turbolente vilkår, regimentet har levet under, både geografisk og i relation til Forsvarets/hærens vekslende opfattelse af regimentets nødvendighed for løsningen af hærens logistiske opgaver, under den kolde krig såvel som i denne sidste periode med de mange store internationale operationer.

Også i det lokale samfund har foreningen været aktiv, og ikke mindst initiativet til den store jubilæumsarrangement for Aalborg by den 18. juni i år, fortjener al mulig ros og opbakning.

Det skal være mit ønske, at foreningen vil få en fortsat fremgang og en lykkelig tilværelse som samlingspunkt for alle trænsoldaterne fra Aalborg med videre i de næste 50 år. Endnu engang hjertelig tillykke med jubilæet.

Bjarne G. Bagge

Oberst

Tidligere chef for Trænregimentet/
Jyske Trænregiment
Præsident for Danske Soldater-
foreningers Landsraad

Foreningens stifter tænker tilbage

Lidt historie og en lykønskning.

Jeg var indkaldt til Trænafdelingen i Ryvangen i 1948. Vi mødte 120 mand ved hovedvagten en dag i Maj 1948, vejret var skønt og vi var godt tilpas alle sammen. Men det gik over da vi blev modtaget af en Sergent.

Vi husker alle sammen det første han sagde til os. Det lød som følger: Mine herrer, De er fra nu af underlagt Militærets Straffelov. Det tog lidt af det gode humør fra os. Siden hen fik bemeldte sergent tilnavnet Bister, men han viste sig at være et rart menneske.

Vi lå ikke på Ryvangens Kaserne, men i gamle Barakker som tidligere var benyttet af tyskerne under besættelsen. Barakkerne var gamle og nedslidte og utætte. Badeværelset var et rum med cementgulv og 8 brusere med koldt vand. Opvarmningen bestod af en lille kakkelovn på hver stue, men vi fik aldrig noget at fyre med.

Løn var ikke noget at skrive hjem om: Det var 19 kroner hver tiende dag,

så det var jo begrænset hvad der var at more sig for.

Vi lå inde i 10 måneder, der var mange gode oplevelser at tænke tilbage på, de mere barske husker vi ikke så godt.

Vi kørte i Volvo lastbiler som var kommet sammen med den danske Brigade fra Sverige i 1945.

Venlig Hilsen fra 1128 / 48 /1 Karl Hansen

Ps:

Jeg er meget glad for at se hvad Soldaterforeningen har udviklet sig til takket være et godt stykke arbejde fra bestyrelsen i Ålborg. Jeg vil gerne ønske tillykke med jubilæet, og ønske Soldaterforeningen alt godt fremover.

Karl Hansen

Foreningens stifter og æresmedlem

Indkaldelse i 1948

Fritidssysler i det fri anno 1948

Foreningens medstifter lykønsker

Jeg indledte mit indlæg i festskriftet for 25 år siden med: „Skulle man i dag se 25 år frem, ville man føle det som en uoverskuelig opgave“. Men ikke desto mindre, så er der atter gået 25 år.

Der er gået 50 år siden foreningen blev en selvstændig forening, og det er 53 år siden jeg som én af de første soldater ved det nyetablerede regiment mødte foran Vester Allé's kaserne. Ved at læse festskriftet fra 25 års jubilæet, kan jeg se, at mit kompagni har været på en øvelse, hvor vi kom til at vælte et piletræ tilhørende en træskomand NN. Han fik det man kalder en markerstøtning på 25,00 kr. Desværre er det ikke så mange daglige oplevelser jeg har været med til, som det fremgår efterfølgende. Til gengæld fik jeg gode forbindelser på regimentet, som jeg fik glæde af i mit senere foreningsarbejde

Midt i vores tjenestetid kom der en befaling fra Forsvarsministeriet, at tjenestetiden skulle forlænges fra knapt 12 måneder til 18 måneder. Men da vort regiment foruden andre forholdsvis nye regimenter ikke havde officerer nok til denne forlængelse af tjenestetiden, så slap 40% med de 12 måneder, mens de 60% fik forlængelsen på de 18 måneder.

Jeg gik på et reservedelslager under artilleriet, vi havde endnu ikke selv hverken værksted eller lager, så de „sure“ artillerister (som jo var blandt de 60%) „dømte“ mig til at give en kasse (50 stk.) ved hjemsendelsesdagen, så jeg måtte slippe 37,50 kr. i „Tutten“

De første 25 år i foreningens historie har jeg og andre beskrevet i det tidligere festskrift, men jeg vil godt knytte nogle kommentarer til de næste 25 år.

Det var helt sikkert det rigtige vi gjorde i sin tid, nemlig at få foreningen placeret i Aalborg. Det var især de rigtige mennesker vi fik ind bestyrelsen, for hvad var foreningen uden navne som: Jørn Reimers-Jessen, Laurits Jacobsen, Erik Maxwell, Ole Hansen og Helge Larsen. Selvfølgelig skal den nuværende bestyrelse med i billedet, og der er sikkert flere som jeg ikke kender, men alle har fået etableret en stor og god forening som vi „begyndere“ har lagt et lille kim til.

Det er en utrolig præstation man år efter år udretter, nemlig afholdelsen af det ene store jubilæumstævne efter hinanden. At finde alle disse „gamle“ trainesoldater, og at holde styr på de mange mennesker, ja det er i sig selv imponerende.

Til slut vil jeg lykønske foreningen og dens bestyrelse med 50 års jubilæet. Fortsat held og lykke med Jeres arbejde.

Bjarne Brodtkorb
Æresmedlem

Tiden, der gik forud: Optakten

På de næste mange sider har du muligheden for i korte træk at læse om tiden, der gik forud for soldaterforeningsbevægelsen samt foreningens historie.

Grundlaget for de mange sider er skabt på baggrund af flere kilder. Dels har Dronningens Livregiments Soldaterforening udvist meget stor velvillighed ved at stille materialet om perioden 1848 frem til 1940 til rådighed, dels på baggrund af foreningens gamle arkiv og referater, der gennem tiden er blevet til.

Da foreningens historie omfatter meget mere end der er fundet spalteplass til her kan vi henvise til en mere omfattende udgave på vores hjemmeside www.trainsoldat.dk under punktet historik.

Der var engang...

Mange har gennem tiderne prøvet at finde historien om den danske soldaterforeningsbevægelse. Så vidt det vides kan historien mere eller mindre føres tilbage til perioden omkring både Treårs-krigen 1848-50 og til den sidste kamp vi i Danmark kæmpede for Sønderjylland i 1864.

Forud for disse to krige var gået mange år, hvor nationalitetsfølelsen kom stærkt til udtryk blandt såvel tysk- som dansksindede, hvilket resulterede

i, at man i den almindelige befolkning i hertugdømmene begyndte at tage parti for at være dansk eller tysk.

Slesvig-holstenerne stillede på den ene side krav om Sønderjyllands forening med Holsten, hertugdømmernes udskillelse fra det danske kongerige og grænsen til Danmark lagt ved Kongeåen. De danske nationalliberale krævede i modsætning hertil at Slesvig, Holsten og Lauenborg skulle tilhøre Danmark, idet den danske konge jo var hertug af alle tre områder, og kongeriget - og dermed landets sydlige grænse skulle trækkes langs Ejderen - Danmark til Ejderen, var det slogan, der brugtes!

Det var denne spænding, der åbent brød ud med Treårskrigen 1848-50, men denne krig skabte ingen løsning på problemet. Vi danske vandt denne krig, men måtte skrinlægge Ejderpolitikken og måtte forsøge at fremme et samarbejde med holstenerne. Dette lykkedes slet ikke og i årene efter krigen tilspidsedes situationen blot endnu mere.

Tilbageetoget fra Dannevirke i 1864. Maleri af Niels Simonsen

Den danske konge i mellemkrigs-årene var Frederik den 7. – i folkmunde kaldt Frederik Folkekær. Kongen, der var elsket af en stor del af det danske folk og blev den konge, der mest

Scene fra Slaget ved Dybbøl

af alt blev kendt for sit giftemål med Louise Rasmussen. Hun blev senere kendt som Grevinde Danner og hun fik meget stor indflydelse på landets politik. Dermed var Frederik den 7. også den konge, der stod uden direkte arving til den danske trone!

Krisen vedr. hertugdømmerne var på sit højeste i efteråret 1863. Den danske regering mente, at den stod stærkt i kravet om Danmark til Ejderen, idet man troede på skandinaviske forsikringer om støtte, såvel som på støtte fra England, hvor den danske prinsesse Alexandra netop var blevet viet til tronfølgeren, og det hele blev jo ikke ringere af, at hendes lillebror, Vilhelm, samtidig blev udråbt som kandidat til den ledige græske trone under navnet Georg 1.

Vinteren 1863-64 bragte krisen yderligere på kogepunktet. Regeringen ønskede en ny forfatning omfattende Danmark og Slesvig med en grænse gående til Ejderen, og den blev vedtaget i Rigsrådet i november 1863. Kongens

underskrift fik man dog ikke – Frederik den 7. døde nemlig to dage senere på Glücksburg Slot ved Flensborg Fjord.

Den nye konge, Christian den 9., blev presset og måtte – hvor nødigt han end ville (alternativet var at abdicere) – underskrive loven, der af hertugdømmerne og den store tyske nabostat, Preussen, blev opfattet som en krigserklæring.

Situationen medførte regeringskrise i Danmark og de europæiske stormagter, England, Frankrig og Rusland lagde yderligere pres på den danske konseilspræsident Hall for at få ham til at trække forfatningen tilbage. (En konseilspræsident svarer til nutidens statsminister.)

Kong Christian den 9. fattede mod og pressede ligeledes Hall, men forgæves. Nok skete der det, at konseilspræsidenten trak sig og sin regering tilbage, men ikke forfatningen. Det betød, at den nye konseilspræsident, Monrad, kort efter stod overfor et ultimatum fra Preussen og Østrig, et ultimatum, som man ikke fra dansk side kunne opfylde – krigen, nederlaget og tabet af de tre hertugdømmer var en kendsgerning.

De danske soldater var mere eller mindre prisgivne, idet uniformer, våben og øvrigt materiel var forældet og da vi kom til at stå over for en delstat, som gennem mange år militært havde kæmpet for og udvidet deres landområde, kunne det kun gå én vej.

Det blev derfor preusserne, anført af deres hensynsløse selvrådige junker

og regeringschef, Bismarck, der skummede fløden og fredsbetingelserne blev forsmædelige. Vi måtte afstå hele Slesvig og – bortset fra et lille område omkring Ribe og syd for Kolding, kom grænsen til at gå langs Kongeåen – den grænse, der først fandt sit nuværende leje en berømt julidag i 1920, hvor Kong Christian den X. red over Kongeåen på den hvide hest.

Preussens indlemmelse af hertugdømmet blev i øvrigt den egentlige begyndelse til samlingen af delstaterne syd for Danmarks grænse til del, vi i nutiden kender som Tyskland.

Begrebet »Hæren bag hæren« skabtes efter krigene 1848-50 og 1864.

Umiddelbart op til krigen i 1864 opstod der forskellige bevægelser blandt dem, der havde deltaget i Treårskrigen. Mange kunne føle, hvorhen det bar og det medførte bl.a. at en del veteraner mødtes og skabte »Selskabet De danske Våbenbrødre« i 1859 med det formål: »at holde krigens minder i hævd og derved bidrage til, at det betragtes som en hæder at have kæmpet for sit fædreland....«.

Få år senere – i 1861 – oprettedes skytteforeninger, hvor det indirekte fremgik, at det var »for at styrke Landets Forsvarsevne og Folkets Forsvarsånd«.

Jo, nationalitetsfølelsen var stærk og efter nederlaget i 1864 blev denne følelse ikke mindre, idet der stiftedes andre organisationer, hvor medlemskredsen bl.a. var gamle soldater, der havde

været aktive krigsdeltagere i 1864.

Bortset fra de omtalte skytteforeninger var de nævnte organisationer et samlingspunkt for veteraner fra de to krige og andre kunne ikke optages i fællesskabet. Det betød selvfølgelig, at tilgangen var begrænset og at andre personer, der ligeledes var optaget af formålet »fædrelandskærlighed og forsvarsvilje« måtte søge andet fællesskab.

Dette førte bl.a. frem til, at en kreds af mennesker – våbenbrødre, personel fra forsvaret og et antal civile – fostrede tanken om, at også soldater, der endnu ikke havde fået deres ilddåb, skulle have mulighed for at samles om forsvarssagen med ligesindede civile. Oprettelsen af »Selskabet De danske Forsvarsbrødre« blev en kendsgerning i året 1879.

Men forenings sammenslutning om forsvarssagen var ikke slut endnu. Få år efter – i 1885 – stiftedes Danmarks

Grænseområdets forandring

første regimentsoldaterforening, «Gardeforeningen i København». Denne efterfulgtes meget hurtigt af endnu flere og derefter var der grøde i soldaterforeningslivet.

Umiddelbart efter den første verdenskrig var antallet af soldaterforeninger oppe over 100 og det førte frem til tanken om en fælles paraplyorganisation. På landsbasis tog det dog rimelig lang tid, og først i 1936 blev Danske Soldaterforeningers Samvirke (senere Landsråd) etableret.

De enkelte foreninger var fra starten benævnt »regimentsforeninger«, men forskellige hærordninger betød, at bataljoner skiftede tilhørsforhold og derfor opstod der efterhånden adskillige »bataljonsforeninger«.

Syd-porten i Padborglejren

Billede fra 1958 af staben for 4. Trainafdeling.

Tiden, der gik forud: 1919-1959

Hvor kommer vores soldaterforening så ind?

En soldaterforening for trainsoldater blev startet i 1919 og hed Trainsoldaterforeningen. Da regimentet på dette tidspunkt lå på Sjælland var det naturligt at foreningen lå placeret her.

1950 - 60

I perioden efter 2. verdenskrig, nærmere angivet 1950-1952, voksede et ønske om en Jyllandsafdeling af Trainsoldaterforeningen frem. Efter en del brevskriveri frem og tilbage mellem initiativtagerne og foreningens bestyrelse, der ikke var begejstrede for ideen, blev det besluttet at der på forsøgsbasis skulle etableres en Jyllandsafdeling. Dette kan måske også skyldes oprettelsen af Jyske Trænregiment i november 1951.

12. april 1953 blev der afholdt stiftende generalforsamling for en Jyllandsafdeling af Trainsoldaterforeningen i folkets hus Amaliegade i Århus. Formanden og sekretæren fra Trainsoldaterforeningen på Sjælland drog til Århus for at mødes med den fremmødte skare af håbefulde jyder, der fra hovedforeningen var blevet lovet al mulig støtte. Sådan kunne det læses i bladet Trainsoldaten, hvor det yderligere blev slået fast, at når den nye afdeling var vokset stor og stærk, ja så skulle den være en selvstændig forening.

På dette møde fik man valgt den første bestyrelse til Jyllandsafdelingen.

Bestyrelsen bestod af syv mand, og det var et helt naturligt følge, at Jyllandsafdelingens første formand blev 1128/48 Karl Hansen, der var den person, der havde startet brevskriveriet.

At det var en spæd begyndelse for Jyllandsafdelingen fremgår af al tydelighed af referater fra møder og kassebøger. Det ville stadig være at omgå sandheden en smule, hvis man påstod at samarbejdet med hovedforeningen på Sjælland gik gnidningsløst.

At det efter Jyllandsafdelingens mening ikke var den optimale måde at drive foreningen på, lod man klart skinne igennem over for hovedforeningen på Sjælland. Man skaffede i Jylland medlemmer fra hvert hjemsendeshold. Pengene gik til hovedforeningen, og medlemmerne fik et medlemsblad „Trainsoldaten“, hvor det meste af stoffet var „Sjællandsk“.

Al begyndelse er svær

Der var i den efterfølgende periode flere gnidninger mellem hovedforeningen og Jyllandsafdelingen og disse små gnidninger beskrev G. Leffland Schulze, der var formand for Trainsoldaterforeningen, i Trainsoldaten nr. 5, maj 1955 på følgende måde:

„Som jeg fortalte på hovedbestyrelsens ordinære generalforsamling i år gik det ikke så godt med vor jyske afdeling som det kunne ønskes, og jeg lagde ikke skjul på, at man fra denne afde-

lings bestyrelses side var stærkt utilfredse med de nuværende forhold“.

„I konsekvens heraf rejste jeg til Århus for at deltage i vor jydsk afdelings generalforsamling og prøve i fællesskab med denne afdelings bestyrelse at nå frem til en bedre og mere tilfredsstillende løsning på problemerne. Det er min opfattelse at de uoverensstemmelser og misforståelser, der var opstået, på dette møde er blevet ryddet af vejen“.

At Jyllandsafdelingen ikke var af helt samme mening fremgår med al tydelighed af referatet af generalforsamlingen den 17. april i Folkets hus i Århus:

„Til slut forebragte bestyrelsen formanden i København et ultimatum der gik ud på, at såfremt Jyllandsafdelingen ikke blev en selvstændig forening, ville bestyrelsen nedlægge sine mandater. Man gav formanden 14 dages frist“.

22. juni drog Karl Hansen og Bjarne Brodtkorb, der var medstifter af lokalafdelingen, således til hovedstaden for at deltage i Trainsoldaterforeningens ekstraordinære generalforsamling. Rejsen havde et formål. Man skulle overbevise sjællænderne om jydernes synspunkt: To foreninger med et fælles blad.

Foreningens start

22. juni 1955 blev en mærkedag. Jydsk Trainregiments Soldaterforening opstod. Man havde nu to foreninger for Trænsoldater med Storebælt som skillelinie.

At adskillelsen gav bestyrelsen en saltvandsindsprøjtning kunne ses ved,

at der blev afholdt hele seks bestyrelsesmøder det år. Man var stadig stærkt utilfreds med ikke at have modtaget det vigtige medlemskartotek. Det kneb ligeledes med samarbejdet om udgivelsen af foreningernes fælles blad, ligesom der nu også var opstået uenighed om vederlag for udgivelserne. Dette gjorde ikke samarbejdet bedre og man blev i Jylland enige om at udgive sit eget blad.

Det første blad

I januar måned 1956 udsendte Jydsk Trainregiments Soldaterforening det første nummer af bladet „Train-posten“ med Bjarne Brodtkorb som redaktør. Bladet bestod af fire sider, og der udkom hele 12 numre det år. Indholdet var et resume af livets gang i soldaterforeningen krydret med nyt fra regimentet. Bladet blev med Bjarne Brodtkorbs egne ord senere beskrevet som „et lille blad, der mest af alt lignede et kirkeblad“.

At foreningen ville mere kunne ses ved, at man nu forsøgte at få Fynsafdelingen overdraget fra sjællænderne og lagt denne ind under Jydsk Trainregiments Soldaterforening. Dette var jo i realiteten et meget simpelt krav, da man ved adskillelsen af de to foreninger havde sat Storebælt som skillelinie.

15. juni 1956 blev endnu en mærkedag. Foreningen fik den dag overrakt sin første fane ved en højtidelighed i Rådhusshallen i År-

Tysklandsmedaljen

hus. Selveste Prins Viggo foretog overrækkelsen.

Den første fane

Mandag den 10. september 1956 blev der afholdt faneindvielse i Laugshuset i Paradisgade i Århus. Regimentschef oberst Stensgaard slog det første søm i fanen for kongen. Formanden for De Samvirkende Soldaterforeninger i Århus, K.M. Sørensen slog andet søm i for fædrelandet, mens foreningens formand Karl Hansen slog det tredje og sidste i for foreningen.

Tiden, der gik forud: 1960-1979

1960 - 70

I maj 1961 udsendte foreningen et duplikeret nummer af „Trainposten“. I det nummer beklagede Bjarne Brodtkorb den manglende levering af bladet. Grunden var en stærk økonomisk krise i foreningen. Regimentet, der 1. juni 1961 ændrede stavemåden til Jyske Trænregiment, flakkede rundt skiftevis i Århus, Esbjerg og Padborg. Det var i disse år svært at drive foreningen, der dels havde økonomiske problemer og dels ikke havde den store interesse blandt de hjemsendte trænsoldater. Den manglende interesse skyldtes det dårlige kammeratskab der opstod med indkaldelser hver anden måned og en sammenblanding af de mange indkaldelser i de forskellige kompagnier. Begrebet „overbasser“ og „underbasser“ var opstået, hvilket ikke just var en fordel for foreningens arbejde med at samle soldaterkammeraterne.

Efter flere trange år fik foreningen i foråret 1963 en henvendelse fra Jyske Trænregiment, der foreslog at flytte foreningen til Aalborg og der sammensætte en ny bestyrelse af hjemsendte nordjyder. Dette blev dog ikke til mere dette år, da den daværende regimentschef kort tid efter gik på pension.

Man skulle dog hen til den 2. november 1964 før der rigtig kom gang i foreningsarbejdet igen. Denne novemberdag kørte formanden Karl Hansen og kassereren Bjarne Brodtkorb til Aalborg i formandens ny erhvervede VW. Man førte her forhandlinger med regimentets nye chef oberst Weigaard-Jørgensen og fik her lovning på støtte samt tildeling af et lokale til møder på kasernen.

Man hørte dog ikke mere til regimentet, og kort tid efter gik regimentchefen på pension.

Foreningen fik i regimentets ny chef oberst C. Nielsson dog en meget velvillig medspiller i soldaterforeningsarbejdet. Allerede ved sin tiltrædelse tilkendegav obersten sine tanker om en lokalafdeling af foreningen i Aalborg, hvor regimentet nu var hjemmehørende.

Man blev optaget i Danske Soldaterforeningers Landsråd, hvilket bl.a. medførte at man måtte revidere lovene.

Generalforsamlingen blev i 1968 afholdt på restaurant Ørnereden og blev et tilløbsstykke i sammenligning med året før. Der var mødt hele 8 medlemmer. Kontingentet blev hævet til kr. 15,00.

Jubilæumstævnerne begynder

Søndag den 17. maj 1969 afholdt man det første jubilæumstævne på Hvorup Kaserne i forbindelse med regimentets forældredag. Det havde været et par år med meget få aktiviteter og det var dog også et lidt sørgeligt syn at se indmarchen, da der blot var mødt 8-10 mand. Men det var en start, og det blev en vellykket dag, der gav blod på tanden til at fortsætte.

1970 - 80

Den 8. marts 1972 blev en ny mærkedag i foreningens historie.

Man kunne på denne dato afholde stiftende generalforsamling på Turisthotellet i Aalborg for oprettelse af en Aalborgafdeling. Lokalafdelingens første formand blev forståeligt nok initiativtageren Jørn Reimers-Jessen.

Jubilæumstævnet voksede sig dette år stadig større og der mødte næsten 100 jubilæarer frem. Man spiste frokosten i telte på græsplænen ved kostforplejningen. Det var ved stævnet kun tilladt for 5-10-15-20 års jubilæarer at deltage i indmarch og velkomst. Alle andre var dog velkomne til stævnet.

Den stigende succes i Aalborg smittede til gengæld ikke af i foreningens hovedafdeling i Århus.

At opbakningen til foreningens arbejde her ikke var blevet bedre i løbet af året kunne man læse i Jydske Meddelelser nr. 6, hvor følgende var indrykket: „Hvor er det sørgeligt at se, hvordan vore medlemmer har svært ved at løsrive sig fra lænestolen foran TV-skærmen. Til dette års generalforsamling havde vi endda inviteret på ostepind og kaffe med efterfølgende keglespil, men ak, det hjalp ikke meget“.

I 1973 var der mødt ca. 275 gæster på kaserne til årets jubilæumstævne og for første gang kunne man uddele JTRRS 25 års jubilæumsemlen. Dette kunne lyde lidt mærkeligt, da regimentet jo ikke var så gammelt, men forklaringen lå i at flere medlemmer, havde aftjent deres værnepligt ved træningsafdelinger ved andre regimenter.

Det første æresmedlem

1974 var året, hvor foreningens første æresmedlem blev udnævnt. Denne hæder tilfaldt ikke uventet regimentets velfærdsofficer kaptajn N.P. Sørensen.

Det var også året hvor en ny mærkedag en ny mærkedag for foreningen oprandt og det var på generalforsamlingen i Århus den 10. november.

Formanden for hovedforeningen var ikke til stede af private grunde. Næstformanden havde ikke som lovet modtaget beretningen, så det blev en lidt underlig generalforsamling, når man tog i betragtning af hvad der i øvrigt var på dagsordenen. Man ændrede ordlyden i lovene, og Aalborg-afdelingen kunne berette at den har fået fremstillet en fanefod af fire Garantgeværer, således fanen nu ikke mere skulle lide den tort at blive ophængt efter bedste beskab til foreningens samlinger. Man havde ligeledes fået fremstillet en fondsbøsse. Den skulle bruges ved oprettelsen af Jyske Trænregiments Soldaterforenings fond. Efter disse gensidige orienteringer blev man enige om at overflytte foreningens hovedafdeling til Aalborg og oprette en lokalafdeling i Århus. Formanden for lokalafdelingen i Århus blev Karl Hansen.

En kassebeholdning på kr. 11,40

Den 16. april 1978 afholdt man generalforsamling i Århus. Efter 25 år nedlagde man lokalafdelingen i den by hvor foreningen var startet. Kassereren udtrykte, at det ikke var det store at holde styr på. Han kunne fremvise en kassebeholdning på kr. 11,40. Kasse og giro blev overført til fondet. Grunden til nedlæggelsen var at soldaterforeningen, som andre foreninger, manglede tilslutning fra medlemmerne, når der blev indkaldt til møder og arrangementer. Det ville være for dyrt at opretholde en hel

bestyrelse i området, hvorfor man overgik til en kontaktperson. Det var i øvrigt bestyrelsens mening, at der i enhver større by skulle vælges en sådan.

Til jubilæumstævnet i maj måned var der samlet 325 mennesker. Karl Hansen og Bjarne Brodtkorb blev her udnævnt til æresmedlemmer.

Det var også dette år at man i forsommeren forsøgte man sig med en hel ny form for at synliggøre foreningen. Man deltog i Hjallerup Marked. Det var svært at hamle op med de garvede handelsmænd, og det blev ikke den store succes med salg af æbler, spegepølser og konserves, men det lykkedes dog at skaffe nogle nye medlemmer.

1979 var et turbulent år i foreningen, hvis man kigger på de gamle referater fra bestyrelsesmøderne. Personsammensætningen i bestyrelsen gav mange gnister og i løbet af året udtrådte 2 af medlemmerne, nemlig formanden og sekretæren. Dette betød at de øvrige 3 bestyrelsesmedlemmer måtte drive foreningen videre indtil generalforsamlingen.

For 25 år siden

Man var nu kommet sig over de dramatiske begivenheder der afsluttede 1979, og bestyrelsen arbejdede målrettet med forberedelserne til festligholdelse foreningens 25 års jubilæum.

Man vedtog at udgive et jubilæumsskrift i anledning af jubilæet. For at formindske foreningens udgifter til dette forsøgte man sig med henvendelse om sponsorer ved forskellige store virk-

somheder i området. Bestyrelsens gave til foreningen skulle være en jubilæums-sabel, der skulle uddeles hvert år til en person der havde lavet et stort stykke arbejde for foreningen.

Selv om der blev arbejdet hårdt på jubilæumsfesten, afholdt foreningen sit største jubilarstævne til dato. Den 21. juni oprandt så endelig dagen for jubilaet. Man afholdt reception med mas-

ser af gæster. Til festmiddagen i officersmessen på Hvorup Kaserne var der hele 9 talere. Oberst C. Nielsson modtog som den første foreningens sabel og major S. Aa. Skytt blev udnævnt til æresmedlem.

Ideen med æressablen har i øvrigt hængt ved siden, idet den hvert år i forbindelse med jubilarstævnet bliver tildelt en person, der har ydet en stor indsats for foreningen.

JTRR Tambourkorps med Korporal Bommerlund foran hovedvægten på Hvorup Kaserne

Tiden, der gik forud: 1980-1999

1980 - 90

I 1981 fik man etableret en kontakt med det Norske Trænregiment, og man inviterede et par repræsentanter fra regimentet til foreningens jubilarstævne. Her var det meningen de norske gæster skulle se hvordan man i Danmark afholdt et jubilarstævne, for at skabe inspiration til dannelse af en soldaterforening ved det Norske Trænregiment.

Ligeledes blomstrede venskabet med de svenske kammerater, der var blevet etableret i 1977 og formanden Ole Hansen blev inviteret til at deltage i deres årlige høstfest ved Göta Trænregiment.

30. april 1984 blev der afholdt stiftende generalforsamling i Fredericia og en lokalafdeling af Jyske Trænregi-

ments Soldaterforening var en realitet. Lokalforeningen fik navnet Jyske Trænregiments Soldaterforening, Vejle – Kolding – Fredericia. Man blev enige med at anvende de samme love som hovedforeningen, en ordning der en halv snes år senere ville få stor indflydelse i ændringen af strukturen i foreningen.

Bestyrelsen bestod af de tre initiativtagere Erik Guldager, Bent Andersen og Ole Petersen, og man udsendte pressemeddelelse i de lokale aviser. Foreningen havde fået nyt liv.

Da fjernsynet (og Danmark) vandt

I oktober måned startede lokalforeningen i Trekantsområdet et samarbejde med 5 andre soldaterforeninger i trekantsområdet. Man ville afholde skydeaftener og kammeratsskabsaftener på slotsgården. Lokalforeningen forsøgte sig ligeledes med en kammeratsskabsaften i Fredericia. Den blev dog aflyst i sidste øjeblik da tilmeldingen var ringe. Der var fodboldlandskamp i fjernsynet. Danmark vandt i øvrigt her over Sverige.

En ny lokalafdeling

I november afholdte Hovedforeningen generalforsamling i Sergentmessen, Hvorup Kaserne. Her kunne formanden konstatere fremgang for foreningen, da der nu var ca. 1600 betalende samt 350 ikke betalende.

På generalforsamlingen vedtog man vedtægter for lokalafdelingen, aftalte hvorledes denne økonomisk skulle drives og man vedtog at indsende ansøg-

ning til Danmarks Samfundet om en Fane til JTRRs Soldaterforening for Vejle – Kolding – Fredericia området.

I juni 1985 modtog man besked fra Danmarkssamfundet om at lokalforeningen var kommet i betragtning med en fane.

Lokalafdelingens bestyrelse var desværre forhindret i at kunne deltage i faneoverrækkelsen på Valdemarsdag, så fanen blev overrakt den 21. juni hjemme hos formanden.

Lokalafdelingen var i fremgang om medlemstallet i området løb op på 126 medlemmer.

På årets generalforsamling blev det vedtaget at man skulle forsøge at afholde næste års generalforsamling et andet sted end i Aalborg for på denne måde at trække flere medlemmer til at give møde.

På vej i teknologiens fodspor

1985 var også året hvor foreningen tog det første skridt ind i en ny tidsalder. Det blev blevet besluttet at anskaffe en fotokopimaskine til foreningen og denne investering rendte op i ikke mindre kr. 8.000,-

Den nye fane for lokalafdelingen blev indviet i forbindelse med jubilæumstævnet i 1986, hvor formanden Ole Hansen og sekretær Jørn Reimers-Jessen ved samme lejlighed modtog Danske Soldaterforeningers Landsråds for-tjenstmedalje i sølv, og æressablen blev tildelt oberstløjtnant Bent Hasselager. Der deltog omkring 300 gamle trænsoldater.

Som noget nyt besluttede foreningen at deltage i modtagelsen af nyindkaldte værnepligtige på KFUM's Soldaterhjem, for på denne måde at gøre opmærksom på sin eksistens. Det var ikke nogen dårlig beslutning og traditionen holdt ved til begyndelsen af dette årtusinde.

Til gengæld var beslutningen om at flytte generalforsamlingen ud i landet ikke nær så succesfuld, idet der kun mødte 20 personer op da man i 1986 afholdt generalforsamlingen på civilforsvarskasernen i Herning.

Lokalafdelingen for Vejle – Kolding – Fredericia området forsøgte sig endnu en gang med et arrangement i samarbejde med 3 andre foreningen i lokalområdet. Ej heller denne gang var der det store fremmøde, men denne gang forlyder der ikke noget om at det skylles en fodboldkamp i fjernsynet.

I 1987 tog foreningen det næste skridt ind i den elektroniske tidsalder og man anskaffede et EDB-anlæg til at lette foreningens arbejde, idet man bl.a. arbejdede på at oprette yderligere en lokalafdeling, nemlig i området omkring Herning og året efter endnu en afdeling i Sønderjylland. Disse 2 lokalafdelinger blev dog ikke til noget, men forsøget var blevet gjort.

At man var i stand til at anskaffe både kopimaskine og EDB-anlæg var et tegn på at foreningen økonomisk var kommet en del bedre på plads end man havde været tidligere. Man havde i foreningen oprettet et fond som deltog aktivt med uddeling af legater til glæde for de soldater, der var tjenestegørende

på Hvorup Kaserne eller til arrangementer, der direkte varetog soldaternes ve og vel.

Jubilæumstævnerne i disse år var blevet et tilløbsstykke og der deltog i gennemsnit 400 mennesker hver gang. Dette deltagerantal har i øvrigt holdt næsten stabilt til i dag. Kuvertprisen rendte dengang op i hele kr. 95,-.

1989 var året, hvor lokalafdelingen i trekantsområdet fejrede 5-års jubilæum, hvilket blev markeret med et gratis-for-alle arrangement. Desværre for afdelingen mødte der meget få mennesker op og så måtte glansen over dagen komme fra at 2 af bestyrelsesmedlemmerne fik hovedforeningens fortjensttegn og afdelingen fik en dirigentklokke med ønsket om den måtte bruges med flid.

Det var også i denne periode (sidste del af 80-erne) at foreningen begyndte at indkøbe diverse effekter med foreningens logo på. Disse ting indgår stadig som et af tilbudene der tilbydes, dog med en del ændringer siden da.

Hovedvagten på Hvorup Kaserne

1990 - 2000

Starten til halvfemserne startede næsten som firserne sluttede. Tanken om lokalafdelinger i Sønderjylland og Vestjylland var blevet skrindlagte, men der spirede et ønske om en afdeling i Viborg-området. Der blev i slutningen af 1990 overvejet at indkalde til stiftende generalforsamling, men det blev først aktuelt 1½ år senere.

1990 var i sig selv et specielt år, idet lokalafdelingen i trekantsområdet til et enkelt af deres mange arrangementer havde meget stor tilstrømning. Om det så skyldes at dagen var afsat til et besøg ved Fredericia Bryggeri skal være usagt, men måske et vink om folks prioritering.

Den store interesse, der var (og stadig er) vist for det årlige jubilæumstævne var efterhånden ved at blive en økonomisk klods om benet for foreningen. Det havde været praksis, at man uanset medlemskab eller ej fik jubilæummedalje. Det medvirkede til et underskud på kr. 15.000,- for et enkelt arrangement og man besluttede derfor i bestyrelsen at ikke-medlemmer frem over måtte betale for deres medalje, hvilket blev anset som det mest retfærdige overfor alle de gamle trænsoldater, der år efter år trofast betalte deres kontingent.

24. januar 1992 blev der afholdt stiftende generalforsamling i lokalafdeling Viborg, der herefter var en realitet. Dermed var foreningen kommet op på en hovedafdeling og 2 lokalafdelinger.

The never ending story

Et næsten traditionelt problem i foreningen har været bladet. Ved hver eneste generalforsamling gennem de sidste mange år har der været stor kritik af bladet. En enkelt kure på tråden var der opræk til i 1992, idet den siddende formand satte sit post ind på en markant fornyelse på bladfronten og meddelte sin afgang til førstkommende generalforsamling. Udmeldingen blev senere fortrudt og da den nyvalgte bestyrelse skulle konstituere sig efter generalforsamlingen blev Helge Larsen valgt som ny formand, hvilket ikke blev taget positivt op i de 2 lokalafdelinger. Ordvalg som kup etc. blev taget i anvendelse og hovedforeningen måtte på begge efterfølgende lokale generalforsamlinger ud og forklare sagens sammenhæng.

Hele polemikken omkring bladet mundede i begyndelsen af 1993 ud i en drøftelse med regimentet om hvorvidt stof fra soldaterforeningen kunne indgå som en naturlig del i regimentsbladet.

Ellers gik foråret dette år med at blægge dønningerne efter efterårets generalforsamling, hvor der stadig var megen uro i geledderne i såvel hovedforeningen som i lokalafdelingerne. Man enedes dog om i løbet af året at samarbejdet mellem de forskellige afdelinger skulle styrkes og en øget udveksling af informationer skulle finde sted.

16. juni 1993 fik lokalafdeling Viborg overrakt en fane under en storslået højtidelighed i Viborg Domkirke og det var også året, hvor Egon Bak blev valgt ind

i bestyrelsen i Viborg. Egon er i dag fortsat en meget stor drivkraft i lokalafdelingen.

Og det var ikke det eneste man hørte fra den nye afdeling. Bl.a. efterlyste man en check med andelen af kontingentkronerne som skulle tilgå lokalafdelingen. Efter en større eftersøgning fandt man ud af, at checken på mystisk vis var blevet hævet af en ukendt person i Nibe og derfor aldrig var nået frem til Viborg.

1994 vil nok blive husket af mange medlemmer for et jubilæumstævne, hvor alt skyldede væk i et kæmpemæssigt regnvejr. Det fik dog ikke humøret til at falde blandt jubilæarerne og da man kl. 16.00 mødtes til middag var det for første gang i Hvorup Kasernes gymnastiksal, idet kasernes cafeteria efter ombygning var blevet for lille til et så stort arrangement. Arrangementet afvikles fortsat i gymnastiksalen.

Soldaterforeningsstof var nu blevet en fast del af regimentsbladet, men det ændrede dog ikke på kritikken af forkerte terminer. Allerede fra starten af samarbejdet var der problemer med udgivelsen som følge af et dødsfald ved regimentet og da det blev overvundet udkom bladet periodevist som vinden blæste.

I samarbejdets ånd

Ligeledes blev året også det år, hvor kimen til et samarbejde med regimentets idrætsforening og Sergentmessen. Dette samarbejde er her 11 år efter udviklet til et noget bredere samarbejde

mellem alle de foreninger, der omgiver regimentet og som alle drager nytte af.

Et af de første arrangementer, der løb af stablen var det årlige fugleskydningsstævne, der fortsat afvikles i starten af august. Siden er det blevet til Skt. Hans-bål, bankospil, juletræsfældning, køreteknisk uddannelse på Køreteknisk Anlæg ved Lufthavnen og meget andet.

Den største begivenhed i 1994 var indvielsen af Viborgs fane, der fandt sted i forbindelse med jubilæumstævnet. Desværre måtte man dog senere konstatere at hverken indvielse eller overdragelse blev nævnt med ét eneste ord i regimentsbladet.

Fra Tros til Træn

Udskiftningen ved regimentet på posten, der var ansvarlig for regimentsbladet mindede i 1995 om tempoet,

Opsiddet trænsoldat fra slutningen af 1870'erne

hvormed man normalt ville skifte sokker, hvilket til stadighed gjorde bladet til en usikker informationskilde. Dette skabte bl.a. en del forvirring i Viborg, da man ikke kunne finde ud af hvilken dato, der skulle afholdes generalforsamling.

Årets absolut største begivenhed var deltagelsen i den store udstilling „Fra Tros til Træn“, der blev afholdt i Aalborg Kongres- og Kulturcenter. Det var en 3 uger lang udstilling med hele trænets historie op gennem tiderne som på flotteste vis var stablet på benene og det gav de besøgende en storslået oplevelse og samtidig hermed foreningen en mulighed for i 40-året at profilere sig bredt udad til.

På trods af dette fortrinlige samarbejde med regimentet omkring udstillingen begyndte samarbejdet at gå lidt på hæld året efter, da man erfarede at de 2 trænrregimenter skulle slås sammen til ét. Der var ikke rigtigt længere plads til soldaterforeningen i de ellers nyindrettede lokaler man havde fået og regimentschefen tog en forespørgsel fra formanden lidt ilde op, hvilket medførte at obersten meldte fra til jubilæumstævnet. En beslutning, der vakte en del undren.

En sammenlægning af de 2 regiments soldaterforeninger blev drøftet på tværs af Storebælt, men det var ikke en tanke, der blev taget imod med positivitet. De 2 lokalafdelinger havde, mange tiltag til trods, ikke nogen stor tilslutning til de afholdte arrangementer og i beretningen, der blev aflagt på trekant-området generalforsamlingen lød

indledningen således: „Gennem de forløbne 12 år har der skiftevis været op og nedture m.h.t. til aktivitetsniveauet i lokalforeningen, men 1996 sætter nok rekord i nedad gående retning, da det har været et yderst magert år i foreningsregi, så derfor bliver det desværre en ultrakort beretning jeg skal aflægge for generalforsamlingen“.

Med andre ord: Såvel hovedafdeling som lokalafdelinger var ved at køre træet i arbejdet.

En ny tid

Året 1997 startede med at sige velkommen til en ny regimentschef, nemlig oberst Bjarne Bagge. Han skulle være den chef, der skulle stå i spidsen for sammenlægningen af de 2 trænrregimenter.

Selve sammenlægningsdagen blev 10. maj, men forud herfor var der flere drøftelser mellem vores soldaterforening og Sjællandske Trænrregiments Soldaterforening om mulighederne for også at danne en fælles soldaterforening.

Året blev på et andet område det år, hvor samarbejdet med øvrige foreninger på Aalborg Kaserne begyndte. I begyndelsen af året stak næstformand Bent Frisk og formanden for Dronningens Livregiments Soldaterforening Paul Knudsen hovederne sammen og aftalte at man skulle gå sammen om at lave Sct. Hans arrangement på kaserne og invitere øvrige foreninger/samarbejdspartnere på kaserne med.

Arrangementet blev en stor succes med 300 fremmødte. Fra bålpladsen var det i øvrigt muligt at se hen på foreningens nyindrettede lokaler på Hvorup Kaserne, som man havde fået tildelt sammen med De Danske Forsvarsbrødre.

Det store antal fremmødte overstrålede jubilarstævnet i 1998, hvor der desværre kun kom ca. 250 deltagere og stævnet gav et rekordstort underskud på kr. 20.000,-.

I løbet af 1998 og efter mange drøftelser frem og tilbage foretrak den sjællandske forening at gå egne veje og dermed blev det nye navn: **Trænregimentet/Jyske Trænregiments Soldaterforening** en realitet. Navnet blev dog først endeligt godkendt på generalforsamlingen i 1999. Det delte navn var et forsøg på at give såvel nye som gamle trænsoldater en genkendelse og et tilhørsforhold.

Ellers var det en meget rolig periode rent arrangementsmæssigt og de arrangementer, der blev forsøgt af lokalafdelingerne var desværre ikke tilslutningsmæssigt en succes. Lokalafdelingerne og hovedbestyrelsen havde i disse år en del drøftelser omkring strukturen af den samlede forening og afstanden mellem Fredericia-afdelingen og hovedafdelingen syntes at blive større og større.

Generationskifte

På generalforsamlingen i 1998 valgte 2 af bestyrelsen mangeårige medlemmer at trække sig ud af for-

eningsarbejdet og på den første bestyrelsesmøde i 1999 meddelte formanden Helge Larsen, at han ville trække sig til generalforsamlingen dette år.

Hermed var bestyrelsen ved at gennemgå en „foryngelseskur“ og det er på alle pladser på nær en enkelt, samme bestyrelse, der også står i spidsen for foreningen i jubilæumsåret. Kassereren og suppleanterne er faktisk de eneste, der er blevet udskiftet i de seneste 6 år.

Som et initiativ blev der indbudt til en debataften omkring foreningens fremtid med henblik på at gå fremtiden styrket i møde. Om det var et udtryk for at medlemmerne var tilfredse eller ligeglade fandt bestyrelsen aldrig ud af, men faktum var dog, at der kun mødte 5 medlemmer op denne aften. Det var lidt nedslående når der i medlemskartoteket kunne læses ca. 2300 navne.

Det skal i denne forbindelse bemærkes at medlemstallet stort set har holdt sig uændret siden da, hvilket gør at Soldaterforeningen fortsat er blandt landets allerstørste soldaterforeninger. Vi kunne dog stadig godt være meget større, hvis også de sidste trænsoldater meldte sig under fanerne.

Luffoto af Aalborg Kaserner anno 2002

Tiden, der gik forud: 2000-2005

2000-2005

Lige fra starten af det nye millenium kunne den markante udskiftning i bestyrelsen mærkes. Man fik officielt brevpapir i farver, vedtægterne blev gennemgået og revideret, nye tanker og ideer fløj rundt i lokalet, når der blev afholdt bestyrelsesmøder.

Man besluttede at give et tilskud til etableringen af et militær museum i Aalborg, som skulle rumme udstillinger af forskellig karakter, men med garnisonen Aalborg i centrum. Ligeledes blev regenten betænkt i forbindelse med hendes 60-års fødselsdag.

Årets jubilarstævne nåede nye rekorder, idet ikke mindre end 367 jubilarer mødte op og gjorde dagen til noget særligt. Frem mødte også det svenske motorcykelopvisningshold Arméns Lejon og de gjorde et så stort indtryk på alle så da bestyrelsen planlagde foreningens 50-års jubilæum var de et naturligt emne at invitere med for at optræde.

Foreningen var repræsenteret ikke mindre end 2 gange ved officielle lejligheder i hovedstaden. Første gang var i forbindelse med Dronningens fødselsdag og anden gang var da Dronning Ingrid blev bisat. Begge gange var det med fane og på trods af de 2 arrangementers vidt forskellige indhold var det en meget stor oplevelse at deltage.

En profil takker af

En af foreningens markante og

kendte profiler, kasserer Laurits Jacobsen, afgik på generalforsamlingen i 2000. Han havde da været med siden foreningens start i Aalborg i 1972. For denne store indsats blev han i 2001 i forbindelse med jubilarstævnet udnævnt til æresmedlem af foreningen ligesom fruén modtog foreningens fortjensttegn, idet Karen altid støttede op om foreningens arbejde og var en stor hjælp gennem alle årene. Ved samme lejlighed.

Ved samme lejlighed modtog også Jørn Reimers Jessen og Egon Bak fortjensttegnet for deres store arbejde for foreningen ligesom Paul Knudsen fra Dronningens Livregiments Soldaterforening for sit store støtte og samarbejde gennem årene også fik fortjensttegnet.

Rammerne for de „nye“ lokalafdelinger var ved at falde på plads således det var hovedforeningens vedtægter, der var gældende for alle afdelinger og der skulle så etableres en lokalafdeling i hvert amt med en amtsrepræsentant og gerne et antal kontaktpersoner. Denne løsning havde været på prøve i Viborg Amt i et stykke tid og nu føres ud i livet i trekantsområdet. Dette skete ikke uden sværds slag og det blev da også først i løbet af efteråret 2002 at Fredericia afdelingen, der nu var benævnt Vejle Amt, faldt på plads i den nuværende form.

Desværre var 2002 også året hvor foreningen måtte sige farvel til Laurits

Jacobsen og det var derfor en meget kort periode udenfor soldaterforeningen „Lasse“ nåede at få.

En hård konkurrence fra andre meget større arrangementer gjorde at Sct. Hans-arrangementet definitivt blev lagt i mølposen og der ville for eftertiden blive satset på lidt mindre og hyppigere arrangementer.

Hen til kommoden.....

Nogen traditioner har det med at leve videre uanset hvad og den årlige kritik på generalforsamlingerne af udgivel-sesterminer og -hyppighed for *Trænsoldaten* har efterhånden status af at være en tradition. På trods af mange gode intentioner fra alle sider har et fast indlæg på de årlige generalforsamlinger været regimentsbladet. Mange arrangementer og møder har gennem tiderne været ramt af manglende udgivelser og er derfor ikke blevet gennemført, hvilket kunne give indtryk af en forening, der ikke var aktiv.

Atter havde regimentet skiftet regimentschef og atter var foreningen på plettet, dels for at lykønske, men også

for at gøre opmærksom på problemet. Desværre blev der ikke ændret meget på traditionen og flere arrangementer led i milleniummets begyndelse en krank skæbne grundet manglende mulighed for at gøre opmærksom på dem.

Bestyrelsen begyndte derfor at tænke i nye baner. Regimentet var ved at søsætte en hjemmeside og man øjnene muligheden for at hægte sig på denne. Ligeledes blev tankerne om at udgive eget blad atter vendt, således foreningen kunne være mere selvstændig og få større råderum og dermed øge informationerne til medlemmerne.

Viborg Amt havde fået etableret sig rigtig godt og var på mange områder initiativrig. Både besøg ved Viborg Politigård, NATO-hovedkvarteret i Karup og Viborg Station er det blevet til og så har amtsrepræsentanten Egon Bak påtaget sig arbejdet med at skaffe 50-års jubilæarer til jubilarstævnerne. Dette kunne man tydeligt se på det fremmødte antal til jubilarstævnerne, der stadig var i stand til at trække små 300 mennesker til Aalborg for at se eller gense gamle kammerater.

I samarbejdets ånd

I foråret 2003 modtog man henvendelse om et nærmere samarbejde med Sjællandske Trænregiments Soldaterforening. Ved nedlæggelsen af de to trænregimenter havde man drøftet en sammenlægning af de to soldaterforeninger, men Sjællænderne ønskede at køre videre i forsøg på at få nye medlemmer fra Den Danske Internationale Logistik Bataljon (DANILOG). Da man

Jubilæumstegn overrækkes

måtte erkende at det dårlige samarbejde ikke kunne reddes, valgte man i stedet at udskifte bestyrelsen, for derefter at få samarbejdet til at fungere. En sammenlægning med Trænregimentets soldaterforening, blev således aldrig gennemført.

Det årlige Landsrådsmøde i Danske Soldaterforeningers Landsråd blev afholdt i Aalborg med foreningen som arrangør. Det blev en stor succes med udflugt til det nye Garnisonmuseum.

Årets jubilæumstævnet blev igen en succes. Det største i foreningens historie, rent deltagermæssigt. Omkring 450 deltagere indtog jubilæumsmiddagen i gymnastiksalen. Æressablen blev tildelt næstformanden for Militærpolitiforeningen Nordjylland Gert Jensen. For de, der havde fulgt foreningens arbejde

de senere år, kunne det ikke komme som en overraskelse, da Gert som hjælper ikke mindst ved foreningens jubilæumstævne og bankospil, havde været den udfarende kraft.

Sidst på året arrangerede man igen bankospil med stor succes, og et nyt tiltag blev igen søsat. Man gav sig i kast med at afholde juletræsfest. En fest som i gamle dage med julemand, musik og festlige lege for børnene. En tradition blev den dag skabt for foreningens medlemmer og pårørende.

I begyndelsen af 2004 fik man en henvendelse om at deltage i et forsøg på at få soldaterforeningernes medlemmer til at mødes i en fællesklub. Man skulle mødes en gang om måneden under hyggelige former.

Indmarch til jubilæumsparede 30/4-2005 med Prinsens Livregiments Musikkoprs i spidsen

Bestyrelsen besluttede ligeledes at sende penge til Danske soldaterforeningers Landsråd i forbindelse med kronprinseparrets bryllup. På selve bryllupsdagen var foreningen repræsenteret i København med fanen i den store faneparade, der var opstillet langs ruten kronprinseparret kørte efter brylluppet.

Man deltog igen i de norske venners jubilarstævne og igen blev transporten støttet af regimentet. Også en udenlandsk reception deltog man i. Chefen for det svenske trænregiment, der tillige var formand for soldaterforeningen samme sted inviterede til afskedsreception. Foreningen var repræsenteret sammen ved Trænregimentets oberst.

Nye tider

Året 2005 startede med endnu et farvel. Regimentets meget populære chef, oberst Flemming Larsen blev beordret til Nato-tjeneste i Italien. Det var tydeligt at se på de mange fremmødte at det var en populær chef, der takkede af. Der var stuvende fuldt i cafeteriaet på Hvorup Kaserne, og formanden for soldaterforeningen Bent Frisk holdt en meget personlig tale til regimentschefen og hans hustru. Talen sluttede med at foreningen udnævnte den populære oberst til æresmedlem.

Mødet med den nye regimentschef oberst Christian Mollerup Schmidt gik glidende, og da obersten erfarede at man ikke havde taget soldaterforening i ed ved aflysning af Gæste- og foræl-

Sidste søm slås i ved den nye fanes indvielse ved jubilarstævnet 30/4-2005

dredagen, blev man lovet al mulig støtte. Obersten beordrede personel til tjeneste således det igen blev muligt at medbringe regimentets fane.

Den nye fane

Ved stævnet indviede man foreningens nye fane. En meget smuk silkedug med regimentsmærket påsyet på to sider, og som et kuriosum med det gamle regimentsmærke i fanespidsen. Formanden for Danmarkssamfundet Henrik Westen-Jensen slog det første søm i fanen, regimentschef Christian Møllerup Schmidt andet og formanden for Trænregimentets/Jyske Trænregiments Soldaterforening Bent Frisk det tredje. Det blev et anderledes jubilæumstæвне, med aflysningen af Gæste- og forældredagen. Det havde i mange år været en tradition at disse to arrangementer lå samme dag. Nu rykkede man middagen frem fra kl. 16 til kl. 13. Det viste sig at være en god ide. Som noget nyt underholdte et meget veloplagt Prinsens Livregiments Musikkorps før middagen i gymnastiksalen. Det var en underholdning alle fremmødte i høj grad roste.

Jubilæumssablen blev overrakt amtsrepræsentanten for Viborg amt, Egon Bak, for det utrættelige arbejde han udøvede for foreningen.

På trods om en udstrakt hånd til velfærdstjeneste, om et mere intenst arbejde vedrørende regimentsbladet, måtte foreningen i al hast udgive sit eget blad. Stoffet vedrørende jubilæet var ganske enkelt ikke helt på plads, og foreningen ønskede en udsættelse af

udgivelsen på 3 uger, til alle aftaler var endeligt truffet. Velfærdstjenesten ville ikke vente og regimentsbladet udkom i et meget lille oplæg. Foreningen fik nu travlt med, oven i alt andet at producere et særnummer, der indeholdt alt vedrørende de forskellige arrangementer i forbindelse med jubilæet. Det blev et flot nummer produceret på rekordtid.

De sidste aftaler faldt på plads vedrørende arrangementerne i anledning af jubilæet. Formanden drog sammen med jubilarskribenten til Sverige for at planlægge de sidste detaljer med et af arrangementernes hovednavn. Det var lykkedes foreningen at få det fantastiske motorcykelshow, Arméns Lejon til at køre i midten af Aalborg by.

Selve arrangementerne havde for bestyrelsen ikke været den store planlægningsmundfuld. Tilladelserne fra myndighederne trak dog ud, så man måtte bruge endog meget snedige bevæggrunde for at få de endelige tilladelser. Tilbage kunne foreningen blot vente, og håbe på et godt jubilæumsarrangement.

Den „nye“ hovedvagt på Aalborg Kaserner

Jubilæumsshow 18. juni 2005

TRÆNREGIMENTET/
JYSKE TRÆNREGIMENTETS
SOLDATERFORENING
præsenterer

JUBILÆUMSSHOW

på Honnørkajen, Aalborg

LØRDAG D. 18. JUNI 2005 10.00-14.00

Program for dagen:

10.00	Showet starter
10.00 - 14.00	Oplev et svensk feltbageri arbejde
10.00 - 14.00	Dansk Militærhistorisk Køretøjsforening udstiller gamle militære køretøjer. Kom og prøv en tur.
10.00 - 14.00	Nimbus-klubben udstiller gamle motorcykler. Kom og prøv en tur.
10.00 - 14.00	Børnene kan prøve en "flyvetur" i et Starfighter-jagerfly
10.00 - 14.00	Se på slukningskøretøjer fra Flyvestationen
10.00 - 14.00	Se en masse spændende køretøjer fra Trænregimentet og Aalborg Forsvars- og Garnisonsmuseum
11.00 - 11.45	Prinsens Livregiments Musikkorps underholder
12.00 - 12.30	Prinsens Livregiments Musikkorps underholder
13.00	Arméns Lejon optræder med deres berømte motorcykelshow. Se fabelagtig formationskørsel, baglænskørsel, spring, kørsel over bil og meget andet. Du har ikke set noget lignende før.
13.30	Besø de svenske motorcykler og få en snak med kørerne.
14.00	Showet slutter

Der vil under hele showet være mulighed for at besøge soldaterforeningens gamle veteranbil, hvor der vil være mulighed for at købe foder og sødovand.

Der vil også være salg af kaffe og "hjemmebag" fra feltbageriet.

Se mere om deltagerne på: www.trainesoldat.dk, www.dmkf.dk, www.nimbus.dk, www.rekryc.mil.se/lejon eller www.hok.dk/tr

Praktisk arranger:
Trænregimentet/Jyske Trænregimentets Soldaterforening
Honor.Kaserne, 9400 Nørresundby 98 19 73 42

Jubilæumsreception 22. juni 2005

I anledning af Soldaterforeningens 50 år's jubilæum
22. juni 2005 afholdes der på dagen

Jubilæumsreception

22. juni 2005 kl. 12.00 - 15.00
ved bygn. 29 (Sergentmessen),
Hvorup Kaserne

Alle vores medlemmer, samarbejdspartnere,
gode venner og tjenestegørende
inviteres derfor til at deltage og festligholde dagen.

Soldaterforeningen vil være vært for et glas iskoldt
fadøl serveret fra vores veteranølbil samt røde pølser.

Reservér dagen og mød op til et par glade timer.

Foreningens æresmedlemmer

Modtagere af ærestegnet indstiftet i 1974

Nr. 1

Major Niels Peter Sørensen
Kontakt- og Velfærdsofficer
Æresmedlem
31. august 1974

Nr. 2

Oberst Carl Nielsson
Regimentchef
Æresmedlem
31. maj 1975

Nr. 3

Lokomotivfyrbøder Karl Hansen
Foreningens stifter
Æresmedlem
27. maj 1978

Nr. 4

Bjarne Brodtkorb
Foreningens medstifter
Æresmedlem
27. maj 1978

Nr. 5

Major Svend Aage Skytt
Kontakt- og Velfærdsofficer
Æresmedlem
21. juni 1980

Nr. 6

Kaleb Knappmann
Sj. Trænregiments Soldaterforening
Æresmedlem
28. maj 1983

Nr. 7

Tommy Hellemann
Sj. Trænregiments Soldaterforening
Æresmedlem
28. maj 1983

Nr. 8

Arne Aarum
Norske Transportregiments Soldaterforening
Æresmedlem
28. maj 1983

Nr. 9

Ulf Berger
Norske Transportregiments Soldaterforening
Æresmedlem
28. maj 1983

Nr. 10

Oberst K.D.N. Monrad
Regimentchef
Æresmedlem
01. juni 1985

Nr. 11

Oberst B.G. Schnoor
Regimentchef
Æresmedlem
24. april 1993

Nr. 12

Oberst Bjarne G. bagge
Regimentchef
Æresmedlem
06. maj 2000

Modtagere af ærestegnet indstiftet i 2001

Nr. 1

Laurits Jacobsen
Kasserer gennem 27 år i foreningen
Æresmedlem
07. april 2001

Nr. 2

Flemming Larsen
Regimentschef
Æresmedlem
04. februar 2005

Foreningens ærestegn
1974 - 2000

Foreningens ærestegn
2001 -

Modtagere af foreningens æressabel

Trænregimentets / Jyske Trænregiments Soldaterforening æressabel uddeles til en person der, gennem sit virke, har gjort en særlig indsats for Soldaterforeningen i det forløbne år.

Æressablen blev indstiftet i 1980 i forbindelse med foreningens 25-års jubilæum og har været uddelt hvert år siden i forbindelse med jubilæumstævnet.

1980	Carl Nielsson
1981	Hanne og Henrik Ejlersen, KFUM-soldaterhjem
1982	Erik Kjeldtoft Nielsen
1983	Svend Aage Skytt
1984	Henning Rasmussen
1985	Søren Rand
1986	Bent Hasselager
1987	K.D.N. Monrad
1988	Bruno G. Schnoor
1989	Hans Jørgen Lunde
1990	Lars M. Hauerslev
1991	Paul Knudsen
1992	Peter Kristensen
1993	Henrik Westen-Jensen
1994	Uddannelsesmaterielkontoret (UMAK)
1995	Leo Ørum
1996	KFUM soldaterhjem
1997	Preben V. Nielsen
1998	Asger Kibsgaard
1999	Niels A. Jensen
2000	Bent Pedersen
2001	Bjarne G. Bagge
2002	Klaus Riis Klæstrup
2003	Gert Bøjer Jensen
2004	Flemming Larsen
2005	Egon Kj. Bak

Æressablen indviet i 1980

Bestyrelsen anno 2005

Bestyrelsen som den ser ud i jubilæumsåret:

FORMAND
Bent Frisk
Årgang 1975

NÆSTFORMAND
Tony R. Jensen
Årgang 1977

KASSERER
A s g e r
Kibsgaard
Årgang 1970

SEKRETÆR
Verner Nielsen
Årgang 1960

BESTYRELSESMEDLEM
Jørn R. Jessen
Årgang 1959

1. SUPPLEANT
Georg Sørensen
Årgang 1973

2. SUPPLEANT
Erik Wielsøe
Årgang 1985

VIBORGAMT
Egon Bak
Årgang 1961

VEJLEAMT
Bent Andersen
Årgang 1957

Fagre nye verden

For at være med på tidens nye toner havde bestyrelsen gennem næsten 1 år puslet med tankerne om at gøre foreningen elektronisk og derved give medlemmerne en hurtig og rettidig informationsstrøm samtidig med et tilbud om at kunne søge gamle soldaterkammerater.

Sommeren 2004 blev så tidspunktet, hvor soldaterforeningens hjemmeside gik i luften med den meget sigende adresse: www.trainsoldat.dk.

Lige fra starten af, blev siden modtaget positivt og der har gennem den forløbne tid været mange, der har søgt såvel informationer som tidligere soldaterkammerater.

Foreningen tilstræber hele tiden at lægge informationer så hurtigt som muligt ud til medlemmerne for der igennem at nå ud til så mange som muligt frem for at vente på et regimentsblad, der ikke altid udkommer når soldaterforeningen har brug for det.

Hjemmesiden har siden starten været under konstant udvikling og der kommer fortsat nye enmer til. I skrivende stund mangler der billeder fra „de gode gamle dage“ og vi forsøger også at få samlet kompagnibilleder, således der vil blive mulighed for at se dem på hjemmesiden.

Brug hjemmesiden og kontakt os når du har behov - og i særdeleshed når du skifter adresse.

Startbillede på foreningens hjemmeside www.trainsoldat.dk

1
9
5
5

2
0
0
5